

■ ЗВІТЯГА

Козаки проти супостата

До Дня прикордонника у Національному музеї історії України у Другій світовій війні відбулося відкриття виставки «Бойове українське козацтво в АТО». Героями проекту стали бійці добровольчої козацької роти спецпризначення Київського козачого полку імені Тараса Шевченка Бойового українського козацтва – БУК.

2
стор.

■ знак пам'яті

Подвиг увіковічено

У День прикордонника в Горностаївці, що на Херсонщині, урочисто відкрили Пам'ятний знак прикордонникам. З цієї нагоди біля братської могили зібралася місцева громада, ветерани-прикордонники, а також військовослужбовці Азово-Чорноморського регіонального управління та Херсонського прикордонного загону.

3
стор.

■ професія

З нотатником і автоматом

Журналісти чимало зробили й роблять для того, щоб країна будувала своє майбутнє за європейським зразком. Завдання ж військових журналістів – збуджувати патріотичний дух у захисників Батьківщини та вести літопис буремного часу...

6-7
стор.

Прикордонник України

№ 21 (5515)
3 червня 2016 року

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

України

4-5
стор.

«Не словом, а ділом держава має піклуватися про своїх героїв!»

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло **1,502 млн** осіб та **365 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **151** особу, зокрема **7** незаконних мігрантів

Вилучено **10** одиниць зброї, **20** боєприпасів та **2,625** кг наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів, що незаконно перемішувалися через державний кордон, на **3,218 млн** гривень

■ коротко про головне

Родичів загиблих в АТО звільнено від мобілізації

Верховна Рада України звільнила від призову на військову службу за мобілізацією близьких родичів осіб, які загинули під час безпосередньої участі в антитерористичній операції (АТО). Цим документом пропонується внести зміни до статті 23 закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію». Згідно зі змінами встановлюється, що військовозобов'язані, чиї близькі родичі (чоловік, дружина, син, дочка, батько, мати, дід, баба або рідний (повнорідні, неповнорідні) брат чи сестра) загинули або пропали безвісти під час проведення АТО не підлягають призову на військову службу по мобілізації, на особливий період. Водночас зазначені особи можуть бути призвані в разі їхньої згоди.

Руслан ЧЕРНЮК

Авто для громадян стане доступнішим

Верховна Рада ухвалила законопроект про внесення змін до Податкового кодексу для стимулювання розвитку ринку вживаних транспортних засобів, яким передбачається значне зниження акцизів на імпортованих автомобілів. Закон передбачає зниження ставок акцизного збору для вживаних авто від 2 до 28 разів залежно від об'єму та типу двигуна. Наприклад, акцизний податок і його складова у підсумковому ПДВ з автомобіля 1,5 л складе лише 110–115 євро, на відміну від нинішньої – 3160 євро. Завдяки новому закону українці зможуть відносно недорого оновити вітчизняний автопарк якісними автомобілями з Європи стандарту «євро 5», тобто не старшими, ніж 2010 року випуску. Для обмеження зловживань одна особа протягом року зможе ввезти лише одне авто, причому не матиме права його перепродати. Також накладається заборона на ввезення на територію нашої держави автомобілів, які мають походження з країни, визнаної державою-окупантом, державою-агресором щодо України.

Яна ШЕВЧУК

АНи виходять на «орбіту» НАТО

Державне підприємство «Завод 410 Цивільної Авіації» отримало сертифікат відповідності НАТО AQAP 2120 на модернізацію літаків Ан-26 під стандарти Альянсу. Це дозволить вітчизняному підприємству у найближчій перспективі забезпечити переведення української транспортної авіації на стандарти НАТО. Протягом минулого року підприємство виконало роботи по ремонту та технічному обслуговуванню близько десятка літаків сімейства АН, які перебувають у розпорядженні військових, а минулого місяця ДП «Завод 410» підписало контракт з міноборони Єгипту про технічне обслуговування та адаптацію трьох літаків Ан-74 під вимоги країни-замовника, і веде переговори з потенційними клієнтами з країн-членів НАТО.

Сергій ПОЛЩУК

■ офіційно

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №86/2016

Про присвоєння В. Семенову звання Герой України

За виняткову особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі постановляю:

Присвоїти звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» СЕМЕНОВУ В'ячеславу Анатолійовичу – старшому лейтенанту (померло).

Президент України П. ПОРОШЕНКО
11 березня 2016 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №223/2016

Про відзначення державними нагородами України

За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, високий професіоналізм, зразкове виконання військового обов'язку та з нагоди Дня прикордонника постановляю:

Нагородити орденом Богдана Хмельницького III ступеня АНДРУЩЕНКА Євгена Юрійовича – полковника
ЦИГИКАЛА Петра Олександровича – генерал-майора
Нагородити орденом «За мужність» III ступеня БОЙКА Павла Степановича – солдата
ДЯЧЕНКА Євгенія Олександровича – сержанта
САБАДАША Іллі Михайловича – старшого лейтенанта
ШАРАПА Сергія Олександровича – підполковника
Нагородити орденом Данила Галицького ЗЮЗЬКА Юрія Володимировича – генерал-майора
ПІТКОВА Ігоря Леонідовича – підполковника юстиції

Нагородити медаллю «За військову службу Україні»

КРУТІКА Юрія Вікторовича – майора
РОСІНСЬКОГО Олександра Миколайовича – полковника
СОЗАНСЬКОГО Володимира Івановича – старшого сержанта
ЮЩЕНКО Олену Василівну – старшого прапорщика
Нагородити медаллю «За бездоганну службу» III ступеня ГЛИНСЬКОГО Андрія Івановича – підполковника
ПЕЛІКАНА Юрія Степановича – капітана
Нагородити медаллю «Захиснику Вітчизни» БОЯНІВСЬКОГО Романа Володимировича – капітана
КОЛЕСНИКА Івана Васильовича – старшого лейтенанта юстиції
САМІЛЕНКА Артема Віталійовича – старшину.

Президент України П. ПОРОШЕНКО
27 травня 2016 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №226/2016

Про присвоєння військових звань

1. Присвоїти військове звання генерал-майора:

полковнику БІДИЛУ Сергію Вікторовичу – начальнику Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України;
полковнику ЄГОРОВУ Володимирі Сергійовичу – начальнику Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України;
полковнику МАЛАНЧІО Миколі Олександровичу – заступнику директора Департаменту – начальнику управління кадрів Державної прикордонної служби України;

полковнику МАТВІЙЧУКУ Петру Анатолійовичу – заступнику директора Департаменту ресурсного забезпечення Адміністрації Державної прикордонної служби України;
полковнику ШИНКАРУКУ Олегу Миколайовичу – ректору Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького.

Президент України П. ПОРОШЕНКО
28 травня 2016 року

■ звітяга

Козаки проти супостата

До Дня прикордонника у Національному музеї історії України у Другій світовій війні відбулося відкриття виставки «Бойове українське козацтво в АТО». Героями проекту стали бійці добровольчої козацької роти спецпризначення Київського козацького полку імені Тараса Шевченка Бойового українського козацтва – БУК.

Світлана ДЕЙЧУК

Розпочалося святкове дійство з молитви за Україну та загиблими в боях, яку провів духівник БУКу отець Роман Музика.

З вітальними словами до присутніх звернулися генеральний директор Національного музею історії України у Другій світовій війні Іван Ковальчук, директор Департаменту персоналу Держприкордонслужби полковник Олена Волобуєва, командир БУКу Андрій Мойсеєнко, представник волонтерського об'єднання «Народний тил» Олексій Сіхарулідзе, голова волонтерського фонду Діана Макарова, голова правління міжнародної правозахисної організації «Міжнародна ліга захисту прав громадян України» Едуард Багіров, голова Спільки воїнів запасу прикордонних військ «Кордон» Олександр Козлов і голова Товариства правозахисту ветеранів силових структур Олександр Дідур, директор краєзнавчого музею старожитностей села Данилівки, що на Київщині, Любов Бондаренко.

– Колектив музею акумулював усі засоби, аби передати картини боїв у Дебальцевому, Іловайську, оборону Донецького аеропорту та всі події, які відбуваються на сході країни, — зазначив у своєму виступі Іван Ковальчук. — Я хочу подякувати і поклонитися рідному козацтву та всім, хто сьогодні захищає Україну. Ви всі – герої!

– Прикордонник першим зустрічає ворога на кордоні, — зауважила Олена Волобуєва. — Важливим є те, що козацтво допомагає нам у службі, у захисті недоторканності рубежу, а сама ж виставка – це зримий вклад козацтва у патріотичне виховання та національну свідомість молодого покоління українців.

Гостям було цікаво почути з уст командира БУКу Андрія Мойсеєнка розповідь про представлені артефакти, а також про оберіг підрозділу – бойовий козацький топірець XVII століття, знайдений на місці історичної Берестейської битви.

Апогеєм заходу стала передача до музею бойового автомобіля УАЗ-3962, який у завданнях ніколи не підводив вояків. Подарував авто козакам киянин Віталій Приймак, який із 2014 року допомагає роті, переймався долею кожного добровольця. На жаль, 3 травня 2016 року волонтер відійшов у Вічність. Його нагороджено медаллю «За сприяння в охороні державного кордону», а світла пам'ять про добрі вчинки гарної людини віднині житиме в музеї. Цього дня до всіх нагород козаків додалася ще одна – медаль «За жертвність» від патріарха Філарета.

Серед експонатів виставки – військовий спорядження, рештки озброєння, нагороди, твори і портрет Шевченка, молитовники, польовий казанок. Ну куди ж без нього?!

– Тут є й особисті речі бійців, і футболки поранених. Коли у госпіталі лежав воїн з Маріуполя, намагався підняти його бойовий дух, побратими написали на ній: «Не журись, козаче, хай твій ворог плаче», — веде цікаву екскурсію куратор виставки Ірина Коцаб'юк.

Багато світлин виставки переконливо відтворюють жертвний будні воїнів. Всі експонати, зібрані в музеї, мають не лише історичну цінність, а ще й могутній козацький дух!

Бійці БУКу поїхали на схід боронити країну одними з перших. Підрозділ дислокувався на відділах прикордонної служби «Новоазовськ» і «Маріуполь» та виконував бойові завдання у населених пунктах Донецької області, а також у нейтральній зоні за лінією розмежування.

23 серпня 2014 року на пункті пропуску «Новоазовськ» під час прикриття основних сил, незважаючи на кількісну та збройну перевагу противника, чотири бійці вступили в бій, знищили ворожий мінометний розрахунок та змусили агресора відступити. За цей бій Орест Савельєв, Юрій Осипенко, Станіслав Кохановський та командир роти Андрій Мойсеєнко нагороджені орденами «За мужність».

■ вітання пісню

Школярі дарують свято

Із нагоди професійного свята українських стражів кордону в Краматорську відвідали місцеві школярі, котрі своїми запальними танцями та піснями подарували тамтешнім прикордонникам море позитивних емоцій.

Олександр ШАПОШНИК

Педагог-організатор краматорської загальноосвітньої школи №1 Юлія Іванова не приховувала свого захоплення прикордонною справою.

Ви живете в постійній небезпеці й не маєте права розслабитися. Без сумніву, ви виконуєте найблагороднішу місію на Землі. Не кожна людина здатна на це, однак вам – під силу. Знайте: ми пишаємося вами! Спасибі за те, що ви робите! І пам'ятайте, що на вас чекають вдома. Повертайтеся живими! – звернулася до краматорських прикордонників пані Юлія.

На завершення зустрічі охоронці кордону подякували школярам за подаро-

ваний чудовий настрій та від усієї душі запросили учнів і педагогічний колектив на урочисті заходи з нагоди Дня прикордонника, що проходили у Палаці культури

«Будівельник». По завершенні концертної програми учні організували патріотичний флешмоб і, звісно, зробили спільне фото на згадку.

■ змагання

Біг піднімає бойовий дух

У Боздоському парку культури та відпочинку Ужгорода пройшли змагання з легкоатлетичного кросу між прикордонниками з усієї України.

Назарій ТРИКОЗ

Відкриття змагань відбулося на стадіоні «Авангард», де раніше відбувся чемпіонат Держприкордонслужби із багатоборства. Заступник начальника Чопського прикордонного загону – начальник відділу персоналу полковник Юрій Кирюхін подякував спортивному комітету за організацію та проведення змагань і зазначив: «Для всіх нас це – чудова нагода зустрітись з бойовими побратимами, друзями та колегами. Фізична витривалість була для прикордонників завжди актуальною, і особливо такі змагання є важливими

для вояків сьогодні, адже вони не лише загартовують, але й формують бойовий дух».

У змаганнях з легкоатлетичного кросу взяла участь 31 команда. Із 124 спортсменів-прикордонників 43 військовослужбовці є учасниками антитерористичної операції. Водночас, позмагавшись до Ужгорода приїхали двоє майстрів спорту України міжнародного класу – лейтенант Віталій Волошин та молодший сержант Віталій Дубоносів, шість майстрів спорту та чотири кандидати у майстри спорту.

Варто зазначити, що за першість учасники змагалися не лише на дистанціях – одна, дві та три тисячі метрів, але й у естафеті. За результатами змагань із легкоатлетичного кросу кращою виявилася команда Азово-Чорноморського регіонального управління. Почесну срібну нагороду виборола команда Західного управління, а замкнула трійку переможців збірна Національної академії Держприкордонслужби.

■ знак пам'яті

Подвиг увіковічено

У День прикордонника в Горностаївці, що на Херсонщині, урочисто відкрили Пам'ятний знак прикордонникам. З цієї нагоди біля братської могили зібралася місцева громада, ветерани-прикордонники, а також військовослужбовці Азово-Чорноморського регіонального управління та Херсонського прикордонного загону.

Іван ШЕВЦОВ

Районний центр Горностаївка знаходиться в 130 кілометрах від Херсона на мальовничому березі Каховського водосховища. До кордону звідси далеко, проте прикордонників тут знають добре.

11 вересня 1941 року 14 бійців розвідгрупи 25 прикордонного полку, виконуючи бойове завдання вийшли на східну околицю села Горностаївка та вступили в нерівний бій з фашистськими військами. Всі вони загинули – німецькі

солдати спалили героїв в одному з сараїв. Селяни, які були свідками тих жахливих подій, поховали прикордонників у братській могилі.

З тих пір місцеві жителі вшановують пам'ять героїв, а минулого року за ініціативи

Горностаївської районної організації Української спілки ветеранів Афганістану на місці братської могили встановили меморіальну плиту та прикордонний стовп як символ вірності військовому обов'язку.

■ гарячі будні

Сумний фінал «Carolina Star»

У ході оперативно-службової діяльності оперативно-розшуковим підрозділам Державної прикордонної служби України вдалося отримати інформацію про існування наркотрафіку з Південної Америки до Західної Європи. За наявної інформації навіть вдалося встановити низку осіб, причетних до міжнародного злочинного угруповання, а також отримати достовірну інформацію про дату та спосіб відправки до Європи великої партії кокаїну на судні «Carolina Star» (прапор Ліберії). У рамках оперативної взаємодії з колегами із країн ЄС 26 травня прикордонники поінформували про дану поставку Європол. У подальшому, спільно з оперативними органами Прикордонної варти Республіки Польща та Європол було сплановано та проведено спеціальну операцію. Як результат, 1 червня у порту міста Роттердам (Нідерланди) правоохоронцями під час огляду судна «Carolina Star» виявлено та вилучено щонайменше 150 кілограмів кокаїну. Наразі тривають спільні заходи, спрямовані на встановлення повного кола причетних осіб (у тому числі й громадян України).

Андрій ДЕМЧЕНКО

Ніч порушнику – не товариш

Групу осіб у кількості десяти людей, які рухались у бік кордону, затримав наряд відділу прикордонної служби «Лужанка». Непроханих гостей, які намагалися порушити кордон з Угорщиною вночі, було помічено за допомогою приладу нічного бачення. Під час розгляду виявилось, що затримані молоді чоловіки віком від 18 до 33 років не мали при собі жодних документів. Четверо затриманих назвалися громадянами Непалу, ще двоє поінформували, що вони є громадянами Бангладеш, решта повідомили, що вони є вихідцями з Пакистану та Шрі Ланки. Усіх затриманих охоронці рубежу доставили до відділу прикордонної служби. Наразі тривають фільтраційні заходи стосовно з'ясування кола осіб, причетних до організації незаконного переправлення мігрантів і встановлення громадянства затриманих.

Леся ФЕДОРОВА

Бурштиновий рекорд

Найбільшу партію бурштину вилучили днями прикордонники Львівського загону на кордоні з Польщею. Понад 45 кілограмів «сонячного каміння» намагався вивезти з України наш співвітчизник через пункт пропуску «Рава-Руська». Мешканець Волині загрузив мінерали у паливний бак автомобіля «Ауді». Всього зі схованки іномарки дістали 45,2 кілограма необробленого світло-жовтого каміння. Загалом протягом року співробітники Львівського прикордонного загону у взаємодії з правоохоронними органами запобігли 38 спробам вивезення бурштину загальною вагою 285 кілограмів на суму понад 15 мільйонів гривень.

Ярослава МЕЛЬНИК

■ СВЯТО

У День прикордонника Президент України Петро Порошенко відвідав Мобільний прикордонний загін, аби привітати вартових рубежу із професійним святом та подякувати їм за надійний захист країни. Зокрема, Верховний Головнокомандувач вручив «зеленим кашкетам» державні нагороди, майже 100 одиниць техніки, а також ключі від службового житла у Борисполі.

Андрій ГЕРАСИМКІВ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Після урочистої зустрічі Почесною вартою Глава Держави ознайомився зі зразками спеціальної та бойової техніки, яка використовується в охороні державного кордону, і мобільним пунктом управління. Також йому було представлено сучасні зразки катерів з надувними бортами, спеціальне водолазне обладнання і екіпірування відділів спеціальних дій на воді.

Згодом прикордонники продемонстрували Президенту свої навички з локалізації нестандартних ситуацій у пунктах пропуску, рівень навченості службових собак та професійні дії військовослужбовців спецпідрозділів з виконання особливих завдань.

Окремо Петро Порошенко ознайомився з системою охорони ділянки українсько-російського кордону. Йому було представлено основні підходи до несення служби, елементи інженерно-технічного облаштування та порядок застосування в охороні кордону пересувного бойового модуля «Грифон». Також було продемонстровано дії прикордонних нарядів і резерву прикордонного підрозділу при виявленні та ліквідації диверсантів.

Під час зустрічі з персоналом Державної прикордонної служби Петро Порошенко насамперед привітав вартових рубежу з їхнім професійним святом, відзначив значний внесок прикордонників у справу захисту цілісності й незалежності держави та наголосив, що сьогодні вся країна може переконатися, як якісно змінилося прикордонне відомство.

— Коли я оглядав найсучасніші зразки озброєння і броньованої техніки, засоби радіоелектронної боротьби, тепловізори, унікально захищені командні пункти і засоби зв'язку, якими сьогодні забезпечені прикордонники, то у мене промайнула думка: «Нам би таке у 2014 році. Як би ми по-іншому тоді зустріли агресора!», — наголосив Глава Держави. — Незмінним залишився лише бойовий дух українського прикордонника та ті бойові традиції, на яких виховані найкращі українські герої.

При цьому Президент підкреслив, що воїни-прикордонники гідно проявили себе на сході України, там, де український народ веде боротьбу за незалежність, суверенітет, територіальну цілісність нашої держави проти російської агресії. Понад 15 тисяч прикордонників взяли участь в антитерористичній операції, 680 з них відмічено державними нагородами. Проте, на жаль, не обійшлося без втрат. 67 героїв полягли в боях

за Батьківщину. Пам'ять про загиблих вшанували хвилиною мовчання.

Розповідаючи про врегулювання ситуації на Донбасі, Петро Порошенко підкреслив, що саме відновлення українського контролю над неконтрольованою ділянкою українсько-російського кордону є ключовим у виконанні Мінських домовленостей.

— Мій мирний план чітко передбачає виведення окупаційних військ з усієї укра-

їнської території, відновлення українського контролю над державним кордоном, запровадження озброєної поліцейської міжнародної місії ОБСЄ, яка для контролю виконання стане на лінії зіткнення, візьме під охорону до виведення в Російську Федерацію склади відведеної зброї і поставить на всіх пунктах пропуску свої постійно діючі патрулі для того, щоб унеможливити постачання нових підрозділів російських військ, амуніції,

— Коли я оглядав найсучасніші зразки техніки, засоби радіоелектронної боротьби, захищені командні пункти і засоби зв'язку, якими сьогодні забезпечені прикордонники, то у мене промайнула думка: «Нам би таке у 2014 році. Як би ми по-іншому тоді зустріли агресора!»

озброєння, повернення найманих бойовиків. І лише тоді за українським законодавством, з міжнародними спостерігачами, за участю українських партій, кандидатів, при твердих заходах безпеки, якими захистимо кожного хто бере участь в кампанії, і хто іде голосувати, з допуском українських засобів масової інформації ми проведемо вибори, які чітко відповідатимуть міжнародним стандартам ОБСЄ. По-іншому не буде. Я на цьому наголосую. Саме така позиція України відображена в Мінських домовленостях, саме цю українську позицію підтримують наші партнери з Європейського Союзу, Сполучених Штатів Америки і всієї проукраїнської світової коаліції, — наголосив Глава Держави.

Петро ПОРОШЕНКО:

«Не словом, а ділом держава має піклуватися про своїх»

ава героїв!»

Багато було сказано і про величезний внесок Державної прикордонної служби у виконання плану дій щодо лібералізації візового режиму для України. При цьому Президент повідомив присутніх, що під час нещодавньої розмови з Президентом Європейської комісії пан Жан-Клод Юнкер повідомив, що українці виконали всі умови безвізового режиму і єврокомісари вже підготували до внесення на розгляд Європарла-

*м озброєння і броньованої
отьби, тепловізори, унікально
в'язку, якими сьогодні забезпечені
та думка: «Нам би таке у 2014 році.
ресора!»*

менту законодавчі пропозиції щодо надання Україні безвізового режиму. Це – результат колосальної роботи, значною часткою якої є підвищення ефективності діяльності прикордонної служби.

На завершення свого виступу Петро Порошенко запевнив, що він як Президент і Верховний Головнокомандувач зробить усе можливе для того, аби захисники державних рубежів мали достойне забезпечення.

– Минулого тижня на засіданні Ради національної безпеки і оборони я поставив завдання забезпечити підвищення рівня грошового забезпечення прикордонників. І воно має бути абсолютно таким же, як і в українській армії. Сьогодні я із задоволен-

ням повідомляю вам, що рішення РНБО українським урядом виконано. Вчора за моїм наполяганням міністр фінансів України вніс пропозицію про перенесення видатків державного бюджету і вже за травень місяць українські прикордонники мають отримати підвищене грошове забезпечення, – наголосив Президент України. – Не має бути в прикордонників нікого, хто отримує грошове забезпечення менше 7 тисяч гри-

вень на місяць. І я думаю саме так – не словом, а ділом держава має піклуватися про своїх героїв!

Важливою складовою урочистостей стало вручення посмертно найвищої державної нагороди України – ордена «Золота Зірка» Героя України – старшому лейтенанту В'ячеславу Семенову. Нагороду із рук Президента отримала дружина Героя – Тамара Анатоліївна.

Старший лейтенант В'ячеслав Семенов у період найвищих боїв на Дебальцівському плацдармі очолював зміну прикордонних нарядів на легендарному блокпосту «Балу». Під командуванням офіцера прикордонники знищили танк, бойову машину піхоти та вантажівку супротивника. В'ячеслав завжди був у бою до останнього і беріг своїх підлеглих. Усі його бійці повернулися живими, але за це офіцер заплатив найдорожчим – своїм життям. 17 лютого 2015 року внаслідок прямого пострілу танка по позиції, він отримав важке поранення, але залишився на позиції. Того ж дня від отриманих поранень В'ячеслав Семенов помер.

Окрім Золотої Зірки Героя України, у день професійного свята державними нагородами відзначено ще 17 прикордонників, а 48 отримали ключі від службового житла в новозведеному будинку в Борисполі. Крім того, Глава Держави вручив ключі від транспортних засобів представникам всіх регіональних управлінь Держприкордонслужби. Всього до прикордонних підрозділів було направлено майже 100 одиниць техніки, серед яких – мобільні радіаційні комплекси для контролю за переміщенням радіоактивних матеріалів, мікроавтобуси «Фольксваген Транспортер», патрульні автомобілі «Фольксваген Амарок», квадроцикли та мотоцикли для інспекторів прикордонної служби. Загальна вартість врученої техніки сягає понад 38 мільйонів гривень.

Ще однією родзинкою свята став передпрем'єрний показ хронікально-документального фільму «Війна на нульовому кілометрі». В основу кінострічки лягли події, які відбувалися на українсько-російському кордоні влітку 2014 року. У той трагічний період саме «зелені кашкети» найпершими відчували на собі, що таке вороже вторгнення. Зокрема, в районі пунктів пропуску «Ізварине» та «Довжанський» значне угруповання прикордонників і представників Збройних Сил України опинилося у ворожому кільці. Протягом двадцять однієї доби вартові рубежу перебували в повному оточенні. З території Російської Федерації їх постійно обстрілювала артилерія противника, поступово збільшуючи калібр і потужність зброї. Спочатку це були міномети «вісімдесятки», потім – 120-ий калібр, а згодом у хід пішли самохідні артилерійські установки та «Град».

За задумом авторів у ній поєднується хронікальне відео, зроблене самими бійцями, та реконструкції подій за спогадами їхніх безпосередніх учасників. Тож глядач зможе зануритися у саме пекло тієї неоголошеної війни. А ще у фільмі переконливо показано трансформацію свідомості молодих юнаків, які, пройшовши цю страшну «м'ясорубку», стали справжніми воїнами й чітко усвідомлюють, заради чого нині живуть і воюють. Лише одного погляду на них достатньо, аби зрозуміти: ці хлопці ніколи не здадуться! ■

■ 6 червня – День журналіста України

Журналісти чимало зробили й роблять для того, щоб країна будувала своє майбутнє за європейським зразком. Завдання ж військових журналістів – збуджувати патріотичний дух у захисників Батьківщини та вести літопис буремного часу. Задля цього доводиться бути там, де роблять свою сувору роботу скромні герої.

Після початку АТО репортери-прикордонники неодноразово пройшли дорогами гібридної війни, не обминаючи жоден пост чи окоп, не з чужих слів знаючи, як пахне порох та звучать підлітаючі міни. Скрізь наші кореспонденти, відклавши автомати, бралися за свою найпотужнішу зброю – відеокамери, фотоапарати та нотатники, ретельно фіксуючи будні «зелених кашкетів». Матеріалу із цих відряджень вистачить ще не на один рік. І навіть після того як на Донбас прийде мир, українці дізнаватимуться про те, якою ціною здобувалася ця перемога.

Сьогодні ми пропонуємо увазі читачів декілька епізодів із «воєжі» на фронт творчих працівників Інформагентства.

З нотатником і автома

Відчутти на собі

Андрій ГЕРАСИМКІВ

Початок 2014-го... Хто б тоді міг подумати, що вже за якихось два місяці вся країна оплакуватиме Героїв Небесної Сотні, кривавий диктатор боягузливо втече до Росії, а на Кримському півострові з'являться «зелені чоловічки». Саме тоді головним інформаційним рупором у державі виступили військові журналісти, які надзвичайно оперативно доносили суспільству правду про вторгнення агресора, його зухвалі дії, безпорадність, а подекуди навіть і зрадництво, високих чинів у генеральських лампасах. Та навіть попри це, розум відмовлявся вірити в те, що Росія розпочне гібридну, але від цього не менш криваву війну проти України.

Проте... не так сталося, як гадалося. Запалав Донбас. Спеціально треновані групи російських найманців за сприяння промосковськи налаштованих місцевих мешканців почали один за одним захоплювати міста Луганщини та Донеччини. А через кордон для підтримки сепаратистів почали прориватися колони з російською зброєю й технікою. Стало очевидним, що від того, хто контролюватиме держрубіж, залежатиме успіх вже розпочатої антитерористичної операції. Тож незабаром почалися спершу блокування, а згодом і озброєні штурми пунктів пропуску та прикордонних підрозділів. А на допомогу луганським і донецьким вартовим рубежам вирушили нашвидкуруч сформовані мотоманеврені групи. З однією з них судилося відправитися до зони АТО і нашому пересувному медіа-центру Інформаційного агентства Держприкордонслужби.

Це було перше відрядження прикордонних журналістів на ту неоголошену війну.

Звичайно, до цього вже були виїзди творчих груп на адміністративну межу з анексованим Кримом та підрозділи на українсько-російському кордоні, які працювали у повній готовності до відбиття агресора. Втім, цього разу все було набагато серйозніше. За день до нашого виїзду зі столиці бойовики розстріляли у Маріуполі прикордонну колону. Тоді загинули п'ять вартових рубежів. Усі розуміли, що й ми можемо опинитися під кулями ворога. Проте ніхто з журналістів не відмовився їхати на палаючий Донбас – усі розуміли, що українське суспільство повинно, що називається з перших уст, дізнатися про героїзм та самовіддачу «зелених кашкетів».

15 червня 2014 року наш пересувний медіа-центр прибув до Бердянська. Тоді це курортне місто перетворилося на логістичну базу для прикордонників Донецького прикордонного загону, Маріупольського ЗМО та тактичного угруповання «Кордон». Власне, там ми і влилися до колони 7-ої мотоманевреної групи Західного регіонального управління, яку очолював підполковник Віктор Явтушенко.

15-хвилинний інструктаж і ми, озброєні автоматами та одягнені в «броню» й каски, займали свої місця у редакційному мікроавтобусі. Тут з'ясувалося, що їхати нам доведеться 13-им номером разом із ще трьома бійцями: снайпером і двома кулеметниками (їхній старий УАЗ зламався, а хлопці виконували дуже важливе завдання – охороняли вантажівку з боєкомплексом). А оскільки «ламати» колону не пристало, тож так наш пересувний медіа-центр перетворився на машину прикриття БК.

Дорога видалася надзвичайно довгою та виснажливою. Тільки-но колона перетнула блокпост на в'їзді до зони АТО, радіостанція одразу ж передала команди: «Патрон у патронник! Спостерігати за визначеними

секторами! У разі обстрілу відкривати вогонь на ураження!». Мотоманеврена група намагалася оминати населені пункти, аби інформація про неї не надійшла до сепаратистів. А ті рідкі села, якими все ж довелось їхати, були абсолютно безлюдними. Здавалося, що у кожному вікні на нас чатує бойовик із гранатометом. Та, на щастя, все обійшлося.

Лише за 14 годин колона прибула до пункту призначення. Як з'ясувалося, це був пункт пропуску «Успенка». Кілька годин тому за якихось 10 кілометрів від пункту пропуску зазнало інтенсивного мінометного обстрілу військово-містечко тактичного угруповання «Кордон», а згодом бойовики спробували штурмувати позиції прикордонників. Під час цього бою загинув один борець

Збройних Сил і кілька вартових рубежів отримали поранення. Власне, висвітлення цього бою і стало нашим першим журналістським завданням у зоні АТО. Кадри, зроблені заступником головного редактора журналу «Кордон», тоді ще майором, Дмитром Сливним, облетіли весь медіа-простір нашої держави. А наші воїни, з якими мені доводилося спілкуватися, детально розповіли про обставини цього бойового зіткнення.

Проте вже за два дні нам самим сповна довелося відчутти, що таке мінометний обстріл. Незважаючи на оголошене перемир'я о 2-й годині 20 хвилин 22 червня розпочався щільний обстріл пункту пропуску «Успенка» та штабу ТУ «Кордон». Вогонь вісив із трьох боків, причому, як мінімум, одна вогнева точка була на боці

Старшина Юрій Заноз і врятований ним бензовоз

АТОМ

Росії. За 40 хвилин на позиції прикордонників впало близько ста ворожих мін. Троє наших вояків були поранені, практично вся техніка зазнала осколочних ушкоджень, швент згоріли два бензовози, одна цистерна з паливом і дві польових кухні.

Не могу не згадати відважний вчинок свого колеги – старшого техника редакції газети «Прикордонник України», тоді ще старшини, Юрія Заноза. Після обстрілу на майданчику, де розташовувалися машини з паливом, виникла величезна пожежа. Частина прикордонників заходилася локалізувати вогонь, а інші зайняли бойові позиції в очікуванні атаки бойовиків. У цей час Юрій помітив, що у єдиного вцілілого бензовоза пробитий бак із паливом, яке струменем цюркотіло на асфальт. Тоді журналіст не розгубився. Він підручними засобами заткнув дірку в бензобаці, завів вантажівку, яка стояла обабіч, і відбуксирував паливозаправник на безпечну відстань.

За три дні наше перше відрядження у зону АТО завершилося. Повертаючись на мирну територію, пересувний медіа-центр Інформаційного агентства Держприкордонслужби окрім величезного багажу журналістського матеріалу взяв із собою ще трьох легкопоранених бійців, яких ми благополучно доставили до лікувальних закладів Маріуполя та Києва.

Звичайно, згодом було ще багато відряджень до зони бойових дій. Практично всі офіцери-чоловіки Інформагентства та прес-служб органів Державної прикордонної служби виконували службові завдання у зоні АТО, де доносили українському суспільству правду про перемоги та героїзм вартівних рубежів. А по-іншому й бути не могло, адже для того, щоби по-справжньому зрозуміти воїна, слід неодмінно на собі відчути, що таке війна.

Очі побратимів

Володимир ПАТОЛА

Для мене особисто ця війна почалася по-справжньому не під час захоплення «зеленими чоловічками» Криму, і навіть не тоді, коли перші терористи з'явилися на Донбасі. Навесні 2014 року ми всі слідували за обстановкою, слухаючи новини, а часто – і чутки.

Коли ж у нашу військову частину просто з військового аеродрому прибули останні оборонці Луганського прикордонного загону на чолі з командиром, ми не впізнали багатьох із них, хоча були знайомими не один рік. Справа не у двотижневій щетині, зброї та спорядженні, незвичному на той час, не у специфічному загарі, навіть не в тому, що сильні здорові чоловіки – наші товариші – були виснаженими, втратили добру половину своєї ваги. Надто промовисто говорили очі друзів, які прибули з поля бою.

З того моменту нічого не змінилося: війна для нас – це не прозливий виття міномета, не «шелестіння» граду, не розриви снарядів крупнокаліберних гаубиць, від яких за декілька десятків метрів у бліндажах обсіпається земля, не огидне сичання снайперської кулі, що дозволяє досить точно визначити, у кого з твоїх товаришів намагався влучити стрілець, не «зеленка», що будь-якої миті може вибухнути вогняним шквалом або ще гірше – вистрелити по машині одним реактивним зарядом.

Війна – це долі товаришів. І їхні очі, втомлені небезпечною роботою, очі, які бачили смерть, очі тих, хто подумки попросився з життям і був готовим віддати його дорого, очі, які кризь перетому, легкий фаталізм та відстороненість, що прийшли на зміну першому тваринному страху, горять незламною рішучістю іти до кінця.

Менше ніж за місяць від ОКПП «Київ» було відправлено першу зведену мобільну заставу. На місце кожного, хто не зміг поїхати з тих чи інших причин, просилися два – три добровольці. Адже летіли на Луганщину, на допомогу цим самим людям, яких бачили нещодавно, які, вирвавшись із пекла, одягнули новий камуфляж замість знищеного і повернулися на палаючий рубіж. Багато бориспільських прикордонників, які зголосилися в це відрядження, не бачили у своєму майбутньому професійної військо-

вої кар'єри, але поводитися так, що кожному з них я без страху довіряв прикривати свою спину. Окрім іншого, війна – це характер і дружба, яка залишається на все життя.

В оперативно-військовому відділі «Краматорськ» на Донеччині часто доводилося супроводжувати творчі групи Інформагентства та Прес-служби, що працювали на передовій. Коли на «Золотому», неподалік від Лисичанська, група потрапила під снайперсько-кулеметний вогонь, – полковник Сергій Череватий та підполковник Дмитро Сливний не випустили з рук відеокамеру і фотоапарат. Вони відзняли унікальні кадри. Мене це сильно вразило: треба бути дуже хороброю людиною, щоби виконувати завдання під ворожим вогнем, не змінюючи камеру на автомат.

Найважче в роботі військового кореспондента – спілкуватися з хлопцями, які втратили друзів. Наші побратими – і полеглі, і живі, їхні долі, вчинки й характери в найскладніших ситуаціях заслуговують на те, щоби залишити слід в історії. Зафіксувати їх для нащадків – наше основне призначення.

Обійшлося без втрат

Сергій КЛІМОВ

Специфіка журналістської роботи – помічати деталі, повз які звичайні люди ходять щодня, не надаючи їм особливого значення.

Неодноразово перебуваючи в зоні АТО, часто спадало на думку, наскільки тоненькою є грань, що відділяє мирне життя від жахів війни. Одного ранку восени 2014 року наш пересувний прес-центр черговий раз виїхав на «нуль». Це було біля Сартани, поблизу Маріуполя. Буквально за годину до нашого приїзду опорний пункт Збройних Сил України, поруч з яким несли службу наші прикордонники, накрили «Градами». У арміїців були і «двохсоті», і

«трьохсоті». Ми навіть зустріли карети швидкої допомоги, які рухалися нам назустріч. Прикордонникам того разу поталанило. Обійшлося без втрат. Хоча хлопці показали нам практично вцілілий реактивний снаряд від «Граду», який підібрали біля окопу. На підльоті він зачепився за лінію електропередач і трохи змінив траєкторію. Це, можливо, і врятувало життя нашим побратимам.

Поки ми займалися фото- і відеозйомкою та розпитували наших бійців, почули характерний звук, який неможливо сплутати ні з чим. Так стартують реактивні снаряди системи залпового вогню... Наші це чи ворожі – ніхто допитуватися не став, всі миттєво поховалися в окопи. Розриви лягли майже за кілометр від наших позицій, і ми трохи перевели подих. Проте більш досвідчені бійці порадили нам не розслабитися, оскільки наступний залп ворожої артилерії міг бути випущений саме на нас. До того ж наш новенький яскраво білий Volkswagen Transporter (який, до речі, чітко проглядається за декілька кілометрів) запросто міг слугувати орієнтиром для ворожого артінавідника». Тому ми швиденько взяли ноги в руки та зі швидкістю, якій би позаздрили пілоти ралі Париж – Дакар, попрямували на своєму антимілітарному мікроавтобусі подалі від «передка».

Буквально за два – три кілометри ми в'їхали в Сартану. А здалося, що перенеслися у зовсім інший світ. Світ без війни, смертей і руйнувань. Вулицями спокійно снували люди. Мама повільно котили дитячі візочки і посміхалися своїм маленьким чадам. Чоловіки неспішно попивали пиво, сидячи в кафе під відкритим небом. Складалося враження неначе те, що відбувається буквально за пару кілометрів від них, їх зовсім не стосується. Або їм дуже хотілося у це вірити.

Стояв вересень 2014-го, до обстрілу Сартани реактивною артилерією, коли під час похоронної процесії загинуло дев'ять і було поранено сімнадцять людей, залишався один місяць...

... Ми їхали в авто мовчки. Кожен розумів, що той пакетник «Градів», розриви від яких ми бачили лише здалеку, міг запросто накрити нас. Ми дивилися на мирне, розмірене життя фактично прифронтової Сартани і добре усвідомлювали: в нашу країну прийшла війна, і ніхто не повинен залишатися осторонь.

■ заради миру

Папа Римський благословив українських військових

Уже двадцять наших українські вояки традиційно відвідують Міжнародне військово паломництво, що проходить у м. Лурд у Франції. Проте цього року поїздка стала особливою – українським військовим прочанам пощастило зустрітися з Понтифіком.

Анастасія ПАРНА

Українська делегація військовослужбовців і капеланів повернулася з 58-го Міжнародного військового паломництва, яке проходило 20–22 травня. Це паломництво є особливим, адже причина зібрання військовослужбовців з різних куточків світу не військова, а духовна. Усі приїжджають сюди, аби помолитися за мир, за одужання поранених та за упокій полеглих у воєнних конфліктах.

Паломництво зібрало представників із 40 країн світу, а це понад 12 тисяч військовослужбовців. Українська делегація на чолі з владикою Михайлом (Колтуном) налічувала понад 130 осіб. Серед них 64 військовослужбовці Збройних Сил України, Державної прикордонної служби та інших військових формувань, представники Міністерства внутрішніх справ, а також учасники АТО, зокрема бійці, поранені під час бойових дій на сході України.

Після відвідин Лурду українські вояки завітали до Ватикану на загальну аудієнцію Папи Римського. Захід традиційно відбувався на площі Святого Петра. Перед початком загальної аудієнції Папа Римський Франциск благословив українських військових. Понтифік зійшов з панорамного автомобіля, на якому він об'їжджав площу Святого Петра, і підійшов до групи українських військових. Їм було надзвичайно приємно почути привітання від Папи «Слава Україні!». А саме благословення стало знаковим. ■

■ від щирого серця!

Рада та актив Одеської обласної громадської організації ветеранів прикордонної служби Одеського прикордонного загону «Ветеран кордону» щиро і сердечно вітають ювілярів: полковника запасу ПЛЕЧЕНЯ Віліслава Івановича, майора запасу БАЗУТОВА Петра Федоровича з 60-річним ювілеєм!; підполковників запасу БОМЕЖКА Володимира Григоровича, КАШЕВАРОВА Володимира Петровича з 55-річчям!

Іменинників червня: заступників начальників Одеського та Котовського прикордонних загонів з персоналу – полковника ЧОРНОПШУКА Івана Миколайовича, підполковника БОЛЬШАГІНА Максима Володимировича, ветеранів – полковника запасу МЕЛЬНИЧЕНКА Володимира Івановича; підполковників запасу – КОЗУБА

■ зірки на погоні

від 23 травня 2016 року №440-ос по Азово-Чорноморському РУ ДПСУ полковник підполковнику ФІЩУКУ Олегу Анатолійовичу по Адміністрації ДПСУ підполковник майору КОВАЛЮ Михайлу Леонідовичу з 21 травня 2016 року. по 130 головному центру зв'язку, автоматизації та захисту інформації ДПСУ підполковник майору БЕЗУГЛОМУ Олександрі Миколайовичу

від 25 травня 2016 року №450-ос по Південному РУ ДПСУ полковник

■ фотофакт

У переддень свого професійного свята львівські прикордонники влаштували перед входом у міську Ратушу показ автомобільної техніки, озброєння та обладнання, що є в арсеналі «зелених кашкетів». Демонструвану спецтехніку стражі кордону застосовують як на «мирних» ділянках рубежу, так і в зоні проведення АТО.

Фото Романа СТАХІВА

■ пам'яті товариша

На 78-му році життя після тяжкої хвороби пішов у Вічність підполковник у відставці ЛЯХОВСЬКИЙ Олександр Михайлович, який багато років віддав службі з охорони державного кордону. Спочатку на КПП «Жданов» (тепер «Маріуполь»), згодом на посаді військового журналіста в редакції газети «Советский пограничник» (нині «Прикордонник України»).

Світла пам'ять про Олександра Михайловича Ляховського назавжди збережеться у наших серцях.

Колектив Інформаційного агентства Державної прикордонної служби та Організація ветеранів Державної прикордонної служби України висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:

61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 47911
Наклад: 5000 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net

Видається
з липня 1943 року